USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Bílkové a soudců Mgr. Martina Langhanse, Ph.D. a Mgr. Martina Šalamouna v právní věci

žalobkyně: **E. V.**, narozená dne xxx
bytem xxx

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/18, 128 00 Praha 2

o zaplacení 28 000 000 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17. června 2026, č. j. 19C 132/2026-4,

takto:

I. Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Obvodní soud pro Prahu 2, dále soud prvního stupně, usnesením ze dne 17. 6. 2026, č. j. 19C 132/2026-4, odmítl podání žalobkyně ze dne 24. 5. 2026, doručené soudu dne 10. 6. 2026 (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

2. K důvodům rozhodnutí uvedl, že z návrhu na zahájení řízení není zřejmé, čeho a na základě jakých skutečností se žalobkyně domáhá, podání žalobkyně není srozumitelné, nicméně soud prvního stupně jí postupem podle § 43 odst. 2 občanského soudního řádu, dále o. s. ř., nevedl k odstranění vad návrhu na zahájení řízení (žaloby), protože podle ustálené judikatury v případě žalobců, kteří byli mnohokráte vyzváni k odstranění vad jejich žalob, je legitimní přístup soudu spočívající v absenci výzev na odstranění vad návrhů, neboť tato povinnost je jim již známa (z poslední doby např. usnesení Městského soudu ze dne 19. 1. 2023, č. j. 68Co 3/2023-33, ze dne 25. 5. 2023, č. j. 16Co 162/2023-52, ze dne 19. 6. 2023, č. j. 68Co 181/2023-13, ze dne 6. 9. 2023, č. j. 13Co 235/2023-12, ze dne 30. 8. 2024, č. j. 72Co 295/2024-17). Soud prvního stupně uvedl že u žalobkyně, která opakovaně nedbala výzev soudu, je na místě v určitém okamžiku s těmito výzvami ustat, neboť žalobkyni se opakovaně, ale bezvýsledně, dobrodiní procesního poučení dostalo, ona toho nedbá, tudíž podávání týchž nesrozumitelných žalob je zneužitím práva, je zjevné, že žalobkyni nejde o ochranu subjektivního práva, ale o zatěžování soudů. Soud prvního stupně návrh na

zahájení řízení s odkazem na § 43 odst. 2 o. s. ř. odmítl a o náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 146 odst. 3 o. s. ř.

3. Žalobkyně napadla usnesení soudu prvního stupně odvoláním. Uvedla, že žaloba je podána pro procesní vady, nikoliv pro hmotné právo, které je usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2024, č. j. 39Co 224/2024-9, v právní moci. Rozhodnou otázkou v této věci není hmotně právní posouzení původního nároku, ale procesní otázka, zda směl rozhodnout. § 104 odst. 2 o. s. ř. soud neřešil, § 132, § 157 odst. 2 o. s. ř, § 82/1998 Sb., § 13 nesprávný úřední postup je také učinit úkon, zdůvodnit § 157 odst. 2, § 104 odst. 2 o. s. ř. Neřeší otázku, zda žaloba je, či není správná. Navrhla, aby odvolací soudu napadené usnesení změnil a žalobkyni zavázal zaplatit žalobkyni 28 000 000 Kč s úrokem z prodlení od 4. 7. 2022 do zaplacení.

4. Odvolací soud ve smyslu § 212 a § 212a odst. 6, ve spojení s § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř., přezkoumal napadené usnesení, aniž by nařizoval odvolací jednání, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

5. Podle § 79 odst. 1 o. s. ř. řízení u soudu se zahajuje na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4 o. s. ř.) obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků, obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, označení státu a příslušného státního orgánu, který za stát před soudem vystupuje, popřípadě též jejich zástupců, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něj patrno, čeho se navrhovatel domáhá. Rozhodující skutečnosti musí být v žalobě vylíčeny tak, aby z nich byl zřejmý skutkový děj (skutek), na jehož základě se uplatňuje právo, a to v takovém rozsahu, který umožňuje jeho jednoznačnou individualizaci (vylučuje možnost záměny s jiným skutkovým dějem), a který je zcela nutný k vymezení předmětu řízení po skutkové stránce. Žalobní návrh musí být jasný a určitý a musí z něj vyplývat, čeho se žalobce domáhá. Jde-li o plnění peněžité uplatněné z titulu náhrady škody, musí být jasně a přesně udána peněžitá částka, kterou žalobce požaduje, jíž je soud v řízení i při rozhodování vázán a od níž se jen výjimečně může odchýlit v případech uvedených v § 153 odst. 2 o. s. ř.

6. Nedostatek náležitostí žaloby brání jejímu věcnému projednání a pokračování v řízení, neobsahuje-li vylíčení rozhodujících skutečností, nebo je-li vylíčení těchto skutečností natolik neúplné, neurčité nebo nesrozumitelné, že nelze bez dalšího stanovit, jaký skutek má být předmětem řízení, nebo je-li mezi tvrzenými skutečnostmi a žalobním petitem logický rozpor (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 10. 2002, sp. zn. 21Cdo 370/2002, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 6. 2003, sp. zn. 25Cdo 973/2002, rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou dostupná na http://www.nsoud.cz). Řádně vymezit předmět řízení je nezbytné i proto, aby soud mohl zkoumat, zda nenastala překážka věci zahájené či rozsouzené nebo zda žalobce svůj nárok předběžně uplatnil u žalované. Podmínkou individualizace skutku je zcela konkrétní popis zásadních rozhodujících skutečností, tj. v daném případě konkrétního jednání, opomenutí či rozhodnutí státního orgánu (úřední osoby) v příčinné souvislosti s újmou žalobce (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 2010, sp. zn. 25Cdo 5071/2008).

7. Ustanovení § 43 o. s. ř. upravuje postup soudu v případech, kdy návrh na zahájení řízení je neúplný, nesrozumitelný nebo neurčitý. Soud dbá o odstranění vad podání, a činí tak výzvou, jíž účastníka poučí, v čem vada spočívá, jak je třeba opravu nebo doplnění provést, a určí k tomu přiměřenou lhůtu; zároveň jej poučí o možných následcích neodstranění vady, tj. o odmítnutí žaloby.

8. Odvolací soud z obsahu spisu zjistil, že podání žalobkyně ze dne 24. 5. 2026 neobsahovalo vylíčení rozhodných skutečností a důkazních návrhů, nebylo z něj patrné, proč se žalobkyně domáhá zaplacení částky 28 000 000 Kč s příslušenstvím s tím, že „usnesení Obvodního soudu pro Prahu

2 ze dne 29. 4. 2024, č. j. 10 C 76/2024-4, procesně neřeší, co mu ukládá zákon č. 82/1998 Sb. § 14 a § 15. Je v rozporu se zákonem č. 99/1963 Sb. § 103 o.s.ř. zkoumání podmínek řízení § 104 odst. 2 o.s.ř.“ Dále uvedla, že „Za procesní vadu má odpovědnost žalovaná dle zákona č. 82/1998 Sb.“, za důkaz označila zákon č. 99/1963 Sb. § 104 odst. 2 o.s.ř.“.

9. Je zjevné, že podání žalobkyně neobsahuje náležitosti stanovené zákonem a její návrh na zahájení řízení není projednatelný. Soud prvního stupně žalobkyni nevyzýval k odstranění vad žaloby, protože shledal, že jednání žalobkyně je sudičské, nejde jí o ochranu subjektivního práva, ale o zatěžování soudů.

10. Odvolacímu soudu je stejně jako soudu prvního stupně z úřední činnosti známo, že žalobkyně vede desítky soudních řízení. Návrhy na zahájení řízení žalobkyně opakovaně uplatňuje údajné nároky vůči žalované podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Do předtištěných formulářů jen doplňuje spisové značky soudních řízení a vydaných rozhodnutí, částky, které žádá zaplatit, aniž by její podání měla náležitosti popsané shora. Žalobkyně byla v desítkách řízeních bezúspěšně vyzvána podle § 43 odst. 1 o.s.ř. k odstranění vad obdobných návrhů na zahájení řízení, byla vždy poučena o tom, jaké jsou nezbytné obsahové náležitosti žaloby a jak mají být konkrétní vady odstraněny,současně byla opakovaně poučena o následcích nesplnění takové výzvy (z posledního období příkladmo v řízeních vedených odvolacím soudem pod sp. zn. 70Co 91/2026, 91Co 19/2026 a 17Co 14/2026, a v řízeních soudů prvních stupňů sp. zn. 19C 167/2025, 18C 98/2025 a 43C 133/2025). Přes opakovaná poučení zůstaly její návrhy na zahájení řízení neprojednatelné, byly odmítnuty postupem podle § 43 odst. 2 o. s. ř pro nesrozumitelnost a neurčitost, nicméně žalobkyně v podávání takových návrhů na zahájení řízení pokračuje, aniž by poučení soudů dbala. Nelze také přehlédnout, že za odesílatele podání žalobkyně se označuje Václav Sedláček, Starovičky č. 56.

11. Za popsaného stavu věci na případ žalobkyně plně dopadají závěry, k nimž dospěly Ústavní a Nejvyšší soud v níže citovaných rozhodnutích v obdobných případech zmíněného Václava Sedláčka. Žalobkyně totiž zcela evidentně svá podání (jak návrhy na zahájení řízení i odvolání) formuluje shodně jako Václav Sedláček.

12. Ústavní soud v usnesení ze dne 22. 5. 2024, sp. zn. I. ÚS 982/24 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na http://www.nalus.usoud.cz) uvedl, že „účelem výzvy k odstranění vad žaloby podle § 43 odst. 1 občanského soudního řádu je poučení účastníka o jemu neznámých podmínkách řízení pro projednání věci před soudem. Teprve nepodaří-li se vady žaloby odstranit, jsou vyvozeny vůči účastníkovi nepříznivé procesní důsledky v podobě odmítnutí podání, kterým se zahajuje řízení. V civilním soudním řízení však není nevyhnutelnou podmínkou, aby se poučení o náležitostech žaloby dostávalo totožnému žalobci vždy v každém individuálním řízení, jestliže se tak stalo ve značném množství případů předchozích. Lze-li vycházet ze spolehlivého předpokladu, že dříve poskytnuté informace byly objektivně způsobilé zprostředkovat žalobci dostatečné informace o zákonných náležitostech žaloby, pak se jeví setrvání na požadavku vždy nového a stále stejného poučení postupem neefektivním a formalistickým.“

13. Nejvyšší soud v celé řadě svých rozhodnutí, jimiž odmítl dovolání Václava Sedláčka proti usnesením odvolacích soudů potvrzujícím usnesení soudů prvního stupně o odmítnutí jeho žalob, dospěl ke shodnému závěru (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2025, sp. zn. 30Cdo 100/2025, ze dne 2. 6. 2025, sp. zn. 30Cdo 1286/2025, ze dne 17. 12. 2025, sp. zn. 30Cdo 3131/2025, ze dne 28. 1. 2026, sp. zn. 30Cdo 127/2026, ze dne 17. 2. 2026, sp. zn. 30Cdo 148/2026, ze dne 27. 2. 2026, sp. zn. 30Cdo 153/2026, ze dne 17. 3. 2026, sp. zn. 30Cdo 360/2026, ze dne 20. 3. 2026, sp. zn. 30Cdo 354/2026, ze dne 20. 3. 2026,

sp. zn. 30Cdo 545/2026, ze dne 24. 3. 2026, sp. zn. 30Cdo 647/2026, ze dne 24. 4. 2026, sp. zn. 30Cdo 923/2026).

14. V případě žalobkyně není pochyb o tom, že se jí náležitého poučení o zákonných náležitostech návrhu na zahájení řízení (žaloby) dostalo opakovaně v řadě řízení, v nichž byla soudy prvního stupně vyzvána k odstranění vad návrhu na zahájení řízení (žaloby) podle § 43 odst. 1 o. s. ř. Jednalo se nejen o řízení shora uvedená (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2026, č. j. 70Co 91/2026-22, ze dne 29. 1. 2026, č. j. 91Co 19/2026-25, ze dne 21. 1. 2026, č. j. 17Co 14/2026-21), ale též jiná (srov. např. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 7. 2025, č. j. 20Co 2238/2025-15).

15. Žalobkyně navzdory tomu v projednávané věci zahájila řízení opět neprojednatelným návrhem na zahájení řízení.

16. Na podkladě zjištěných okolností případu odvolací soud posoudil postup soudu prvního stupně, který - aniž by žalobkyni vyzýval k odstranění vad žaloby podle § 43 odst. 1 o. s. ř. - návrh na zahájení řízení odmítl, jako předvídatelný, přiměřený a věcně správný (usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 5. 2024, sp. zn. I. ÚS 982/24). Zbývá dodat, že vady žaloby žalobkyně neodstranila ani v odvolacím řízení.

17. O nákladech řízení soud prvního stupně rozhodl v souladu s § 146 odst. 3 o. s. ř.

18. Odvolací soud odvoláním napadené usnesení podle § 219 o. s. ř. potvrdil, neboť je ve výrocích věcně správné.

19. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř., ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.; žalované náklady nevznikly, tudíž žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů odvolacího řízení právo.

20. Jestliže je žaloba odmítnuta, pak soud ve věci samé nejedná, neprovádí dokazování a nenařizuje jednání před soudem, rozhodnutí o odmítnutí návrhu na zahájení řízení je rozhodnutím konečným.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. a násl. dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně.

Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat pouze dovolací soud.

Praha 27. srpna 2026

JUDr. Alena Bílková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.